

- Ex acta nullo, nullus sequitur effectus.
- 880 Citationem, ut inducat preventionem, non oportet esse trinam, aut peremptoriam, sed satis est esse unicam.
- 881 Per citationem realem, seu capturam personae, inducit preventio. Fortior est actus facti, quam verbi.
- Per citationem verbalem, dicitur preventa causa, per realem vero, persona.
- 882 Captura facta propria auctoritate, etiam licite, non inducit preventionem.
- 883 Citatio realis facta prius ab uno Judice, quam ab altero satis verbalis, preferitur verbalis.
- Cum eodem tempore sint duobus Judicibus citatio verbalis, & realis, preferitur realis.
- Item cum sumus in dubio, quoniam fuerit prior.
- 884 Citatione verbali precedenti realem, preferitur realis, secundum communorem, & veterem sententiam.
- 885 In contraria sententia, qui fuerint, immo preferendam verbalem reali.
- 886 Prior sententia Rebus publicis est utilior, & in Regno Castella lege approbata.
- 887 Preventio efficacior, etiam si posterior, vincit priorem preventionem minus potenter.
- 888 Citatio realis facta in fraudem prioris citationis verbalis, non est preferenda verbali.
- Captura affectata non iuratur ad preventionem.
- Beneficia juris affectata, prodeunt non solent.
- 889 Per confessionem in iudicio criminali factam fit preventio.
- 890 Citatio personalis inducit preventio, comparatione citationis facta domi, si utraque facta eodem tempore.
- 891 Judex procedens per accusationem, preferitur JUDICIUS prius procedenti per inquisitionem ceteris partibus.
- Accusatio est remedium ordinarium, inquisitio extraordinarium.
- Remedium extraordinarium cessat accidente ordinario.
- Jure Castella non potest procedi via exequitativa sine citatione.
- 893 Actus Judiciale necessarii ad viam exequitativam, ut legitime siant, debent fieri a Judice competente.
- Causa naturalis prevaleat accidentali.
- 892 Praeceptum Judicis jubentis reum non recedere ab aliquo loco, quoniam vult venire ad eum visitandum, vel inquirendum, inducit preventio.
- 893 Ex citatione prius facta inducitur preventio, non ex sententia prius lata.
- 894 Præveniens causam circa mandatarium, vel unum ex multis delinquentibus, censetur eam prævenire contra mandantem, & alios eius delicti factos.
- Cause contingenit non est dividenda.
- 895 Procedens pro delicto graviori, preferatur Judicis procedens prius pro delicto leviori.
- 896 Data paritate temporis inter Judices citantes, quis preualeat debet, remissive.
- 897 Obligatio guarentigia, aut panes acta, an inducit preventio, remissive.
- 898 Primus effectus preventio est, ut per eam perpetuetur iurisdictio delegati.
- 899 Secundus effectus consolidandi omnem jurisdictionem, quam habent plures Judices, & eam appropriare convenienti.
- Non potest sapienter quari de delicto ejusdem, non que unus reus coram diversis Judicibus vexari.
- Judicis finem habere debet, ubi initium.
- Regulare est, ut qui prævenit, preferatur in pari causa, & deciditur quæstio de palustris, & salmis sibi occurrerentibus in angusta via.
- 900 Processus urinique Judicis valet, non opposita preventio exceptione.
- An possit quis sapienter pro eodem delicto puniri a diversis Judicibus, remissive.
- 901 Consumata apud Judicem preventem, non potest iurare se exceptione preventio, coram Judice prævento.
- 902 Si consumata se fessat coram præveniente purgata
- contumacia, & refectis expensis excede poterit se iurare exceptione preventio.
- 903 In crimen heresis non obstat exceptio preventio, quominus possit procedi a diversis Judicibus contra reum.
- 904 Alia limitationes, leg. ubi acceptum, ff. de iudicis, remissive.
- Preventio Judge si nolis obsequi inhibitioni preventientis, quibus remedii sit utendum, remissive.
- 906 Facta preventio non potest reus, neque actor, altero invito, forum mutare, quoad item capitam, & preventam.
- 907 Clericus, aut Religiosus, aut Miles, aut Scholaris, aut miserabilis, aut Neapolitanus facti, post preventam causam, non gaudens foro privilegiato.
- 908 Factus Clericus post citationem realem non gaudet privilegio fori quod personam.
- 909 Clericus factus post delictum, & carcerationem, existens extra carcera sub fidejussione, aut fugitivus, gaudet privilegio fori quod personam, & referuntur decisiones Sacri Consilii.
- 910 Laico obligato sub guarentigia, facto Clerico, cuius Judicis mandato, obligatio fit exequenda, & in quo foro.
- Conveniendum esse reum coram Judice, cui subiectabatur tempore obligationis contractus qui senserint.
- 912 Si delictis insufficiunt tempus delicti commissi, & status delinquendi, eo tempore, ad dignoscendum, quis sit futurus legitimus rei Judge.
- 913 Reum conveniendum esse coram Judge, cui subiectatur tempore exequitionis petitio, senior sententia.
- Obligatio panes acta non potest exequitioni mandari in Regno Neapolitano sine prævia accusatione, neque liquidari instrumentum sine prævia citatione.
- 914 Iure Castella non potest procedi via exequitativa sine citatione.
- 915 Actus Judiciale necessarii ad viam exequitativam, ut legitime siant, debent fieri a Judice competente.
- 916 Preventio est actus judicialis.
- Nec potest quis eximere se anticipate a iurisdictione futura,
- 917 In contractu guarentigio alia persentent ad essentiam contractus, alia ad exequitionem.
- 918 Obligatio guarentigia re vera est actus extrajudicialis.
- Refertur deciso Sacri Consilii.
- 919 Ex obligatione panes acta, vel guarentigia, non inducitur preventio, etiam si possit exequitioni mandari sine ullo alio requisito.
- 920 In presenti articulo a pari procedunt iurisdictio secularis & ecclesiastica.
- Referuntur deciso Sacri Consilii.
- 921 Obligatio guarentigia aequaliter rei judicata, quod vim exequitativam, non quod alios efficit.
- Obligatio guarentigia non reddit rem litigiosam.
- Vix exequitativa ex obligatione guarentigia prescribitur diverso tempore, ac vix exequitativa ex sententia.
- 922 Ex sententia non inducitur preventio.
- Falsum est, reum esse convenientem coram eo Judge, cui subiectabatur tempore contractus.
- 924 Quod impontandam penam inspicendum est tempus delicti, non sententia.
- Quod legitimandum vero iudicium inspicendum est tempus morte litis, seu citationis.
- Sola commissio delicti non eauat preventio.
- 925 Sententia lata a seculari adversus laicum, qui ante exequitionem fit Clericus, an sit mandanda exequitioni a laico, vel exequitur debet remitti ad Ecclesiasticum.
- 926 Exequitionem remittendam esse ad Judge, cui reus subiectetur tempore exequitionis, qui senserint.
- 927 Verius est, exequitionem posse fieri a Judge, qui sententiam tulit legitime.
- 928 Quandoquaque iurisdictio Judge confirmatur quoad cognitionem.

Disputatio II. Quæst. VII. Sect. III.

- cognitionem, censetur confirmata quoad exequitionem.
- 929 Si lata sententia iurisdictio Judge cessaret, preventio nullum haberet effectum.
- 930 Translata possessione rei litigiosa, in tertium gaudentem privilegio fori, an possit idem Judge, qui sententiam tulit, exequitioni mandare.
- Distinguantur tres casus.
- 932 Sententiam latam contra reum, qui dolo desit possidere, non posse exequitioni mandari contraterium possessorum, ejusdem iurisdictionis, sententia Bartoli, & aliorum,
- 933 Verior est in hoc articulo pars affirmativa.
- 934 Judge, qui sententiam tulit, non potest eam exequitioni mandare aduersus novum possessorum rei litigiosae, subiectum alieno iurisdictione privilegiatae.
- Caput Regni, Conventus, non habet locum contra Clericorum successorem in possessione rei litigiosae.
- Instantia non transferitur in singularem voluntarium successorem.
- 935 Ex translatione rei litigiosae, dominum non transferitur, verum transferitur possesso.
- 936 Sententiam latam a laico Judge posse ab eodem exequitioni mandari propria auctoritate aduersus Clericum successorem rei litigiosae, qui senserint, & referuntur quadam decisiones Sacri Consilii.
- Cum constat Clericum esse possessorum, non fit exequitatio a laico; secus si sit exequitatio in re existente laici dannati, per sententiam secularis, quam ipse laicus crederetur possidere.
- 938 Cum successor in re litigiosa est subditus alteri Judge ordinario, quid dicendum, & resolutur sub distinctione.
- 939 Heres Clericus succedens post item ceptum cum defuncto laico, alligatur instantia capta.
- 940 Perempta instantia nova lis inchoanda est coram Judge privilegiato rei, qui poterit petere se ad suam Judge remitti.
- 941 Id habet locum, sive duret is, cum quo facta est preventio, sive succedit heres.
- 942 Etiam si perempta instantia revocatur per insufficiendum spiritus vita, remittendus est reus ad forum privilegiatum adquisitum post ceptum iudicium, ante vel post peremptionem instantia.
- 943 In tribunalibus inferioribus Regni Neapolitani, instantia civilis darat triennio, criminalis non perimitur.
- In tribunib[us] Ecclesiasticis instantia non perimitur, in causis civilibus introductis in Sacri Consilio instantia non perimitur.
- In consistorio Principis instantia durat perpetuo.
- Facta semel monitione ad dicendum instantia redditur perpetua, & immortalis, quidquid alii sine fundamento dicant.
- 944 Privilegium fori post item ceptum supervenientis, adquisitum ex facto, vel industria privilegiati non iuratur, secus si superveniat ex concessione Principis motu proprio facta, & quomodo id accipientum, remissive.
- 945 Finita prima lite cessat effectus preventio, & reus in nova lite convenientius est coram Judge competenti.
- 946 Clericus obtinens sententiam a seculari in concursu creditorum, & solutionem debiti cum cautione de restituendo, si convenientur, pro avocanda pecunia soluta, vel possessione, an coram seculari, vel coram Ecclesiastico debeat conveniri?
- 947 Cum agitur de revocando decreto late in favorem Clerici remedio appellantis, militaris, ant refrigeriorum, causa tractanda est apud tribunal secularare.
- Sententia Sacri Consilii habet exequitionem paratam, instar sententie Prefecti prætorio.
- Remedium appellantis, & similium, non devolvit causas, ex una iurisdictione in aliam.
- Causa appellantis est eadem cum prima causa.
- Durante appellacione, supplicatione, nullitate, aut refutacione contra sententiam, censetur continua prima lis, & non esse finita.
- 948 Instantia appellantis quomodo sit diversa.
- PRAEVENTIONIS MATERIAM late, & ex professo tractarunt Legistæ in leg. cum quadam, 19. in principiis de iurid. omn. jud. in leg. si quis postea quam 7. ff. de iudicis, & in l. si pluribus, 33. ff. de legat. 1. Canonista in cap. proposuisti, 19. de foro compet. Marianus Socinus latissime in d. cap. proposuisti, ex numer. 7. Bossius diversorum tractatuum, tit. de foro compet. ex n. 79. Decianus tr. crim. lib. 4. c. 20. 21. & 22. & Farinacius in præx. qu. 7. ex n. 52. Scaccia de iudicis causarum civilium, & criminalium, c. 12. ex n. 57. Barbosa in d. leg. si quis postea quam, ex n. 6. Tuscanus liter. P. conclus. 646. cum seqq. Mascalus de probationibus, conclus. 1233. preventio, Antonius de Matthæis de rogatione iuridict. ex n. 32. tom. 3. tr. 1. p. Azevedus in l. 10. ex num. 1. tit. 13. lib. 8. recop.
- Occurrunt vero circa eam examinanda quatuor difficultates. Prima, quid sit, & quotuplex? Secunda, inter quos Judices, & quando preventio locum habeat? Tertia, ex quibus actibus inducatur? Quarta, quos effectus operetur? quibus expeditis absolvemus sectionem istam.
- Circa primam dicendum est, preventio judicalem, de qua loquimur, esse anticipationem, seu præoccupationem usus iurisdictionis alicuius Judge circa causam aliquam ante quam alius Judge circa eam iurisdictione utatur. Atque hæc est melior preventio definitione, quam tradit Marianus Socinus in d. c. proposuisti, num. 7. vers. circa primum, qui definit preventio per effectus suos, quem sequitur est Marta de iurisdictione, 2. part. cap. 2. num. 2. Consonat autem nostræ definitioni Decianus d. cap. 20. num. 1. & Calvius in lexico, verb. preventio, ex Prætejo, & Azevedus ubi supra, numer. 2. & 3. Dic-

Dicitur in ea, *anticipatio*, seu *præoccupatio*, loco generis, quæ sub se comprehendit alias etiam *anticipationes*, & *præventiones extrajudiciales*, ut *eam*, qua ex pluribus ad eundem locum tendentibus aliquis prius pervenit, ceteros antevertens; nam is *præoccupatus*, seu *prævenitus* dicitur. Qui prius ceteris nobis nuncium afferit, *prævenitus* dicitur, qui prius gratiam nuncium afferit, *prævenitus*, aut offici postulavit, *prævenitus* dicitur. Qui honoris prius alium prosequitur, *honore prævenitus* dicitur, ut apud Paulum ad Romanos 1. 2. num. 10. *Honore invicem prævenientes*. Aliis item modis accipitur verbum *prævenire*, à *Jurisconsulto*, in l. 1. §. item, *s. plures*, ff. de *in rem* 870 *z. o.* & ab Imperatore in l. unica, C. de *thesauris*, lib. 10. Qui omnes comprehenduntur sub generali verbo *præventionis*, seu *præoccupationis*. Additur in definitione, *usus iurisdictionis*, loco differentiae: nam hic sermo est de judiciali *præventione* in *usu iurisdictionis*, non in ceteris, & hoc modo accipitur verbum *prævenire*, à *Jurisconsulto*, in d. l. si quis posse quam 7. ff. de *Judiciis*.

Eff autem duplex *præventione*; altera qua sit à *Judice*, de qua agitur, in d. leg. si quis posse quam; altera qua sit à parte, cum litigans ipse coram *Judice* producit suum *jus*, antequam illud producat suus *adversarius*, de qua agitur in d. leg. pluribus, 33. ff. de *legat.* 1. & in lego si *marij*, 4. ff. ad lego *Jul.* de *adulteris*, & iis locis notant *Dōctores*.

Rursus *præventione*, qua sit à *Judice*, est duplex. Altera verbalis, qua sit verbo tenus per *decretum citationis* verbalis, vel *notificationem*, seu *intimationem ipsius*; altera realis, qua sit per *capturam personae*, ut multis relatis notat ut supra Azevedus n. 6. 7. & 8. post *Mafcardum*, d. conclus. 1233. num. 8.

Circa secundam difficultatem, videlicet inter quos *Judices*, & quando *præventione* locum habeat, constituenda est *conclusio*, & regula generalis; *præventione* locum esse inter *Judices*, quorum singuli habent parem *jurisdictionem* in solidum competentem circa causam aliquam, Probarum ex *textu* in l. si quis posse, 7. ff. de *Judiciis*, & *propositi*, de *foco compet.* cap. cum omnes, 8. de *offic.* *Judic.* delegat. in 6. notat *Romanus* cons. 412. pro habenda, n. 4. *Marianus* in d. cap. *propositi*, num. 8. *Decianus* d. c. 20. num. 3. *Azevedus* in d. l. 10. num. 12. tit. 13. lib. 2. *recopilar*, *Barbosa* in d. l. si quis posse, ex num. 3. *Carter. variar. resol.* p. 2. q. 2. p. 204. *Tuscus liter.* P. conclus. 346. *Giurba* consil. 48. num. 41.

Hanc regulam undecim modis ampliat *Decianus* d. cap. 20. ex n. 4. decimus doctrina ex *Mariano*, & *Azevedo* ex num. 17. *Decianum* sequutur, ut locum habeat inter *Judices* ecclesiasticos inter se, & *facultares* inter se, & inter Ecclesiasticos comparatione facultarum in difficultate mixti hoi. Item inter *Judices* habentes merum imperium, mixtum, vel simplicem *jurisdictionem*; inter ordinarios, & inter delegatos. Item *præventione* locum habet in causis civilibus, criminalibus, spiritualibus, & propheticis. Item non solum inter *Judices* aequalibus, & parés *jurisdictione*, sed etiam inter maiorem, & minorem, dummodo minor non recognoscet *jurisdictionem* à majori; de qua ampliatione vide *Barbosam ubi supra*, ex num. 9. de reliquis eundem *Decianum*, & *Azevedum*.

Limitat autem duodecim modis, circa quos nihil discordum occurrit, *Opcionum* sequitur *Azevedus* in d. l. 10. ex n. 36. quos transcribere opus non est.

Circa tertiam difficultatem, ex quibus actibus inducatur *præventione*, præsupponendum est ex doctrina *Mariani Socini* in d. cap. *propositi*, num. 15. *præventionem posse cognoscere* quod diversus *juris effectus*, & articulos, omisissimus aliis, qui ad rem non faciunt agere nos de *præventione* quoad eum effectum, ut post eum *Judex*, qui prævenit, si maneat competens in causa præventa, ut ceteris etiam *competentibus* preferri debet, possitque eos inhibere, ne in eis se ulterius introrimant.

Quo presupposito dicendum est primo, *præventionem non induci ex sola productione libelli in actis citatione non sequuta*. Ita sentit *Marianus* in d. l. cap. *propositi*, num. 15. qui pro se refert *Baldum* in leg. si quis posse, ff. de *Judiciis*; quem tamen *Baldum* uta *Mariano* refert, nepe non habemus: cum sequitur *Decianus tractatu criminis*, lib. 4. cap. 21. num. 1. *Scaccia de Judiciis*, lib. 1. d. cap. 12. num. 76. *Azevedus* in d. leg. 10. num. 55. *Barbosa* in d. leg. si quis posse, num. 50. tamen si verum sit libelli obligationem esse *præparationem* *Judicis*, ut docet *textus in leg.* quem admodum, 7. ff. de *in officiis testament.* Hoc tamen li-

notitia ad ipsum devenerit, latitando, & dolo se subtrahendo, nihilominus ex *decreta citatione*, adhibita interim diligentia per eum, cuius interest, ad quærendum reum, & illi notificandum citationis decretum, censetur inducta *præventione*; quod probat *textus in clement.* 2. us. *lite pendente*, ubi notat *Glossa*, verb. factum, & verb. personaver. Quia ratione motum *Sac. Confil.* me interveniente die 15. Martii 1628. denegavit remissionem ad Curiam artis serici, cuidam reo, qui post *decretam citationem* latitando distulerat, ne ad ejus cognitionem pervenire, & intetum se descripsi fecerat in matricula eorum, qui gaudent privilegio fori prædictæ Curie. Dixi legitimam, quoniam per citationem illegitimam, non inducitur *præventione*, ut notant *Archidiaconus* in cap. non ita, num. 1. 2. quæst. 6. *Marianus ubi supra*, num. 20. *Farinacius* num. 61. *Decianus* num. 4. *Azevedus* num. 41. & 43. 50. & 51. *Scaccia* num. 60. & 65. *Gregorius Lopez dicta glossa prima*, *Octavianus Veltrius in practica Romana*, l. 2. cap. 11. num. 2. & adeum *Gravatus* n. 5. tit. B. *Cabedus* decif. 142. n. 5. prima parte, *Romanus consil.* 412. n. 5. *Bossius* titulo de *foco competenti*, n. 105. & *Barbosa* in d. leg. si quis posse, ex num. 60. ubi numeris sequentibus explicat qualitates legitime citationis, & ibidem iterum ex num. 74. *Giurba* cons. 48. ex num. 35. Idque probatur, tum ex *textu in dicto cap. propositi*, 19. ibi, à *legitime citatus*, tum ex eo, quod ex actu nullo, nullus effectus sequitur, nihilque oritur, l. 4. 8. *condemnatum*, ff. de *re judic.* leg. non putatis, & non queritis, ff. de *bonor. possess. contra tabul.* l. non dubium, C. de *legibus*, l. si aut nullum, C. de *legitim.* heredit. cap. illud, de *jure patr. cap. non prestat*, de reg. jur. sexto, & in specie *citatione nulla nullum effectum operatur*, *Affictis* decif. 366. num. 15. & 16. *Antonius Gabiel* lib. 2. *commun. tit. de citationib.* conclus. 3.

Non est autem necessarium citationem, ex qua *præventione* nascitur, esse trinam, aut peremptoriā, sed sat est esse unicam, ut docet *Glossa in clem.* 1. verb. citationes, de *jud.* ex *textu*, d. cap. *propositi*, *Archidiaconus* in d. cap. non ita, num. 1. 2. quæst. 6. *Angelus* in d. l. si quis posse, 7. num. 5. ff. de *jud.* & post *Joannem Andreanum*, *Butrium*, & *Panormitanum*, notat *Marianus* in d. cap. *propositi*, num. 18. *Decianus* d. cap. 21. n. 5. *Scaccia* d. cap. 12. n. 64. & *Azevedus* in d. l. 10. n. 62.

Quinto, per citationem verbalem legitimam, dicitur *facta præventione*, probatur ex *textu in lege cum quadam*, 7. in principio, ff. de *jurisdictione omn. judic.* l. si quis posse, 7. *lege ubi acceptum*, 30. ff. de *Judiciis*, cap. *propositi*, de *foco*, & his locis traditis à *Doctoribus*, & ex l. 12. titulo 7. part. 3. & ibi *Gregorio glossa prima*. Docet *Marianus* in d. cap. *propositi*, num. 17. & *sequentibus*, *Decianus* dicto cap. 12. num. 3. *Farinacius* dicta quæst. 7. num. 56. *Scaccia* dicto cap. 12. ex numer. *Azevedus* in d. l. 10. num. 50. tit. 13. lib. 8. *recopilatio*. *Affictis* decif. 219. num. 3. *Mafcardus* de *probationibus*, dicta conclus. 1233. *præventione*, num. 6. *volum. 2. Tuscus liter. P. conclus.* 46. num. 1. 8. 9. & *sequentibus*, *Marta de jurisdictione*, par. 2. cap. 3. ex num. 1. *Franchis dicta decisione* 505. n. 15. *Riccius collectan.* 148. *Marianus* decif. 210. num. 1. *Cabedus* decif. 142. n. 1. 4. & 6. 1. part. 1. *Cevallos de cognitione per viam violenter* quæst. 81. n. 2. 6. & *sequentibus*. *Giurba* consil. 48. numer. 38. *Capiblanicus in dicta pragmatica*, 8. par. 2. num. 212. de *Baronibus*. *Barbosa* in d. l. si quis posse, 7. ex num. 22. ubi ex num. 24. ratione reddit, quoniam post citationem his dicitur pendere, & citatio est fundamentalis *jurisdictionis contentiosæ*. Dixi, per *citationem*, quoniam mandatum di in *ius vocandi*, seu *decretum de citatione facienda*, nisi citatio sit *exequitione mandata*, & devenerit in notitiam citati, seu in *ius vocati*, & ille actus sitia *ius vocatus* mandato *Judicis*, non inducit *præventionem* quoad effectum *prælationis jurisdictionis*, sed solum quoad effectum *perpetuanus ejusdem*, qui diversus est, tamen similis, ut optime explicat, ubi supra *Marianus* numer. 19. notant *Decianus* numer. 7. *Scaccia* numer. 58. *Farinacius* num. 60. *Barbosa* num. 32. & *sequentibus*, *Marta de jurisdictione*, 2. par. d. cap. 3. ex num. 14. *Pereira de many regia*, 2. par. cap. 57. num. 9. docet *Jafu* in l. mors. 5. n. 56. & 57. ff. de *jurisdictione omn. judic.* & probatus *textus in c. gratiam*, 20. & in cap. licet undique 30. juncta *glossa*, verb. uti non caperit, de offic. delegat. & *Glossa* in cap. si à subdelegato, 14. verb. *processum ed. tit. in 6*. Quod tamen ita accipiendo, & limitandum est, ut si per eum, qui in *judicium vocandum*, 7. ff. de *in officiis testament.* Hoc tamen li-

notitia ad ipsum devenerit, latitando, & dolo se subtrahendo, nihilominus ex *decreta citatione*, adhibita interim diligentia per eum, cuius interest, ad quærendum reum, & illi notificandum citationis decretum, censetur inducta *præventione*; quod probat *textus in clement.* 2. us. *lite pendente*, ubi notat *Glossa*, verb. factum, & verb. personaver. Quia ratione motum *Sac. Confil.* me interveniente die 15. Martii 1628. denegavit remissionem ad Curiam artis serici, cuidam reo, qui post *decretam citationem* latitando distulerat, ne ad ejus cognitionem pervenire, & intetum se descripsi fecerat in matricula eorum, qui gaudent privilegio fori prædictæ Curie. Dixi legitimam, quoniam per citationem illegitimam, non inducitur *præventione*, ut notant *Archidiaconus* in cap. non ita, num. 1. 2. quæst. 6. *Marianus ubi supra*, num. 20. *Farinacius* num. 61. *Decianus* num. 4. *Azevedus* num. 41. & 43. 50. & 51. *Scaccia* num. 60. & 65. *Gregorius Lopez dicta glossa prima*, *Octavianus Veltrius in practica Romana*, l. 2. cap. 11. num. 2. & adeum *Gravatus* n. 5. tit. B. *Cabedus* decif. 142. n. 5. prima parte, *Romanus consil.* 412. n. 5. *Bossius* titulo de *foco competenti*, n. 105. & *Barbosa* in d. leg. si quis posse, ex num. 60. ubi numeris sequentibus explicat qualitates legitime citationis, & ibidem iterum ex num. 74. *Giurba* cons. 48. ex num. 35. Idque probatur, tum ex *textu in dicto cap. propositi*, 19. ibi, à *legitime citatus*, tum ex eo, quod ex actu nullo, nullus effectus sequitur, nihilque oritur, l. 4. 8. *condemnatum*, ff. de *re judic.* leg. non putatis, & non queritis, ff. de *bonor. possess. contra tabul.* l. non dubium, C. de *legibus*, l. si aut nullum, C. de *legitim.* heredit. cap. illud, de *jure patr. cap. non prestat*, de reg. jur. sexto, & in specie *citatione nulla nullum effectum operatur*, *Affictis* decif. 366. num. 15. & 16. *Antonius Gabiel* lib. 2. *commun. tit. de citationib.* conclus. 3.

Non est autem necessarium citationem, ex qua *præventione* nascitur, esse trinam, aut peremptoriā, sed sat est esse unicam, ut docet *Glossa in clem.* 1. verb. citationes, de *jud.* ex *textu*, d. cap. *propositi*, *Archidiaconus* in d. cap. non ita, num. 1. 2. quæst. 6. *Angelus* in d. l. si quis posse, 7. num. 5. ff. de *jud.* & post *Joannem Andreanum*, *Butrium*, & *Panormitanum*, notat *Marianus* in d. cap. *propositi*, num. 18. *Decianus* d. cap. 21. n. 5. *Scaccia* d. cap. 12. n. 64. & *Azevedus* in d. l. 10. n. 62.

Quinto, per citationem verbalem legitimam, dicitur *facta præventione*, probatur ex *textu in dicto cap. propositi*, 19. ibi, à *legitime citatus*, tum ex eo, quod ex actu nullo, nullus effectus sequitur, nihilque oritur, l. 4. 8. *condemnatum*, ff. de *re judic.* leg. non putatis, & non queritis, ff. de *bonor. possess. contra tabul.* l. non dubium, C. de *legibus*, l. si aut nullum, C. de *legitim.* heredit. cap. illud, de *jure patr. cap. non prestat*, de reg. jur. sexto, & in specie *citatione nulla nullum effectum operatur*, *Affictis* decif. 366. num. 15. & 16. *Antonius Gabiel* lib. 2. *commun. tit. de citationib.* conclus. 3.

Non est autem necessarium citationem, ex qua *præventione* nascitur, esse trinam, aut peremptoriā, sed sat est esse unicam, ut docet *Glossa in clem.* 1. verb. citationes, de *jud.* ex *textu*, d. cap. *propositi*, *Archidiaconus* in d. cap. non ita, num. 1. 2. quæst. 6. *Angelus* in d. l. si quis posse, 7. num. 5. ff. de *jud.* & post *Joannem Andreanum*, *Butrium*, & *Panormitanum*, notat *Marianus* in d. cap. *propositi*, num. 18. *Decianus* d. cap. 21. n. 5. *Scaccia* d. cap. 12. n. 64. & *Azevedus* in d. l. 10. n. 62.

Quoniam vero ex istis *præventionibus* sit efficacior, & preferenda, an facta per citationem verbalem, an per realem, dubitationem habet. In qua existimo distinguendos tres casus. Primus est, cum *citatione realis facta* est prius ab uno *Judice*, quam ab altero fiat *verbalis*. Quo casu proculdubio, & absque controversia, *citatione realis facta* est, censendaque efficacior, & majoris momenti. Secundus casus est, cum una eodemque tempore, utramque *citatione facta* est à duabus diversis *Judicibus*, uno ciente *verbaleriter*, altero *realiter* capiente. Et in hoc casu

Carleval de Judiciis, Tom. I.

Quoniam vero ex istis *præventionibus* sit efficacior, & preferenda, an facta per citationem verbalem, an per realem, dubitationem habet. In qua existimo distinguendos tres casus. Primus est, cum *citatione realis facta* est prius ab uno *Judice*, quam ab altero fiat *verbalis*. Quo casu proculdubio, & absque controversia, *citatione realis facta* est, censendaque efficacior, & majoris momenti. Secundus casus est, cum una eodemque tempore, utramque *citatione facta* est à duabus diversis *Judicibus*, uno ciente *verbaleriter*, altero *realiter* capiente. Et in hoc casu

Carleval de Judiciis, Tom. I.

Quoniam vero ex istis *præventionibus* sit efficacior, & preferenda, an facta per citationem verbalem, an per realem, dubitationem habet. In qua existimo distinguendos tres casus. Primus est, cum *citatione realis facta* est prius ab uno *Judice*, quam ab altero fiat *verbalis*. Quo casu proculdubio, & absque controversia, *citatione realis facta* est, censendaque efficacior, & majoris momenti. Secundus casus est, cum una eodemque tempore, utramque *citatione facta* est à duabus diversis *Judicibus*, uno ciente *verbaleriter*, altero <i